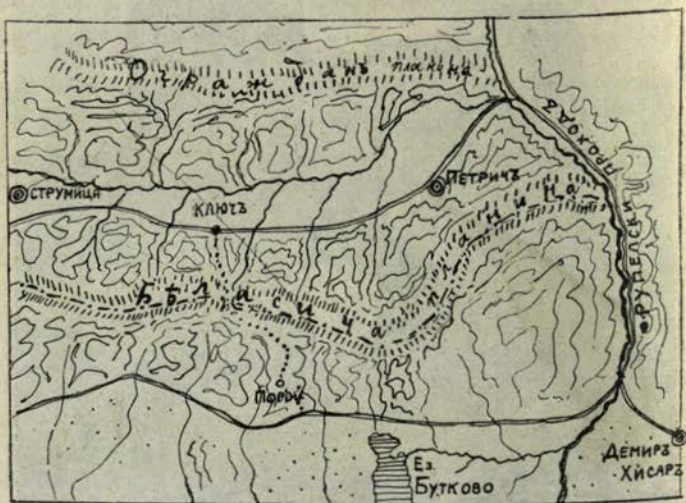

торъ не ги пратилъ въ Солунъ, ами заповѣдалъ да ги навържатъ и да имъ извадятъ очитѣ, като оставилъ на 100 души единъ съ по едно око да води другитѣ. Въ такова безчовѣчно състояние Василий пусналъ ослѣпенитѣ да идатъ при Самуила. Щомъ царятъ видѣлъ злочеститѣ си войници, силно се пресвило сърдцето му, поболилъ се и за три дни починалъ въ острова св. Ахилъ презъ 1014 г. Василий

Бойното поле при планина Бѣласица.

тръгналъ на горе по Вардаръ, но скоро се върналъ и заминалъ за Цариградъ. Неговитѣ войски били разбити отъ Гаврила—Радомира и другитѣ боляри, та се прибрали въ Солунъ.

Така жалостно загиналъ най-великия и най-храбрия българско-македонски царъ Самуилъ, като неуморно се сражавалъ съ византийцитѣ за свободата на България. Като се смѣтнатъ и годинитѣ, ко-